

عنوان مقاله:

بررسی مدل های سنجش عدالت فضایی در شهر های ایران

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی پایداری در معماری و شهرسازی - دبی و مصدر (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مریم دیزی جانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد یاسوج

پورمند قربانی سی سخت - پژوهشگر دکتری معماری، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد یاسوج

خلاصه مقاله:

برای داشتن جامعه ای پایدار و موزون توجه به عدالت یکی از ضروریات های هر شهر و کشور است. برنامه ریزی جهت عدالت فضایی که بر گرفته از عدالت اجتماعی و اقتصادی است نیز به جلوگیری از هرج و مرجع ها و توزیع بهینه امکانات و خدمات می انجامد و جامعه ای با ثبات تر را مهیا می کند که افراد در آن رشد و نمود پیدا کنند. نظریه پردازانی همچون راولز و هاروی در مورد عدالت فضایی دیدگاه متفاوتی دارند که مبانی نظری این مقاله قرار گرفته شده است. از نظر آن ها عدالت باید گونه ای نا متوازن باشد که به نفع محرومان رقم بخورد و هر کس بر اساس نیاز، منفعت و استحقاقش تسهیلات دریافت کند. مدل های بررسی عدالت فضایی در ایران متفاوت است که در این پژوهش به بررسی چند نمونه از آنها همچون سرانه ها و تحلیل فضایی بر اساس مبانی نظری مقاله پرداخته می شود و در آخر با توجه به ویژگی ها و کاستی های آن ها یک مدل جدید ارائه می گردد

کلمات کلیدی:

عدالت، عدالت فضایی، نابرابری فضایی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/631823>

